

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Drugo tromjesečje 2026.
ISTOČNA JUŽNOAFRIČKA DIVIZIJA

Nakladnik
Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjüre Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Cvita Gojević

Lektura
Miroslav Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2026.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja prikazat ćemo djeci Istočnu srednjoafričku diviziju, čije područje obuhvaća dvanaest zemalja: Burundi, Demokratsku Republiku Kongo, Džibuti, Eritreju, Etiopiju, Keniju, Ruandu, Somaliju, Južni Sudan, Sudan, Tanzaniju i Ugandu. To je područje dom za 524 milijuna ljudi, uključujući pet i pol milijuna adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih devedeset i pet ljudi.

Novčana sredstva prikupljena darom trinaeste subote, poznatim i kao dar za misijske projekte tromjesečja, podržat će pet projekata u četiri države. Kako bih prikupio misijska iskustva za ove *Vijesti iz svijeta*, posjetio sam četiri mjesta s budućim projektima, te mjesta dvaju projekata koji su već primili prikupljene novčane darove.

U Kinšasi, glavnom gradu Demokratske Republike Kongo, vidio sam građevinske radnike kako grade temelje medijskog centra koji će sadržavati prostore za Hope Channel, studio za Adventistički radio u svijetu (Adventist World Radio), evangelizacijski centar za društvene mreže te pozivni centar za govornike francuskog jezika iz cijelog svijeta. Tamošnje medijsko osoblje reklo mi je da su uzbuđeni zbog mogućnosti da medijski centar, uz pomoć Svetoga Duha i misijskog dara ovog tromjesečja, dosegne djecu i odrasle govornike francuskog jezika iz cijele Afrike i šire.

U istom gradu obišao sam Adventističku kliniku Kinšasa, koja se djelomično financirala darovima iz 2019. godine, zbog obnove opreme i proširenja s potpuno novim krilom. Radovi na novom krilu su gotovo završeni. Zadivljen sam poboljšanjima u odnosu na šest godina ranije kad sam prvi puta

posjetio kliniku. Vidio sam liječnike i medicinske sestre kako se brinu o dugom redu pacijenata.

Bog čini nevjerovatno djelo u još dvije klinike koje će primiti dio darova od ovoga tromjesečja: u ambulanti Buganda u Burundiju i adventističkoj ambulanti na Zanzibaru u Tanzaniji. Darovi će pomoći u obnovi tih klinika.

U Keniji sam posjetio adventistički dječji vrtić Merišo, u blizini glavnog grada Nairobija, i vidio rezultate darivanja iz 2023. godine — višenamjensku dvoranu u adventističkoj školi za gluha djecu Mwata u Kisiju.

Pripovijesti vezane uz te projekte možete pronaći u *Vijestima iz svijeta* (PDF na engleskom jeziku možete preuzeti na: bit.ly/adulTUČssion) te u pratećim *Vijestima iz svijeta* za djecu (bit.ly/childrensmission).

Preuzmite besplatne videozapise Mission Spotlight s izvještajima iz Istočne srednjoafričke divizije i šire. Videozapise preuzmite i gledajte na stranici Adventist Mission na bit.ly/missionspotlight. Hvala vam što ohrabrujete odrasle i djecu da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

Dar trinaeste subote u ovom tromjesečju podržat će pet projekata u Istočnoj srednjoafričkoj diviziji

- ◆ Veliki medijski centar s Hope Channelom, Adventističkim radijom u svijetu (Adventist World Radio), evangelizacijskim centrom za društvene mreže i pozivnim centrom u Kinšasi, Demokratska Republika Kongo.
- ◆ Školu za zdravstveno osoblje u Adventističkom sveučilištu Lukanga, Lubero, Demokratska Republika Kongo.
- ◆ Ambulantu Buganda, Burundi.
- ◆ Adventistički dječji vrtić Merišo, Ongata Rongai, Kenija.
- ◆ Adventističku ambulantu na Zanzibaru, Tanzanija.

4. travnja 2026.

Djevojčica koja se zove Puč

Burundi

U srcu Afrike živi mala šestogodišnja djevojčica imena Puč. Njezino je ime kratica za “potpunu uključenost članova”, ili vjernika, adventistički evangelizacijski program u kojem je svaki vjernik crkve uključen u obznanjivanje Isusa drugima.

Djevojčica po imenu Puč rođena je upravo u vrijeme kad se takva evangelizacija održavala u njezinoj domovini Burundiju. Bilo je to uzbudljivo iskustvo kad su vjernici govorili susjedima, prijateljima, rodbini i potpuno nepoznatim ljudima o Isusu.

Sastajali su se u malim skupinama kako bi proučavali Bibliju. Onda su se okupljali na velikim evangelizacijskim sastancima. Mnogo je ljudi na tim sastancima dalo svoje srce Isusu i krstili su se.

Roditelji djevojčice Puč bili su oduševljeni onim što su vidjeli svojim očima na toj evangelizaciji. Bili su oduševljeni što sudjeluju u takvoj evangelizaciji i govorili su drugima o Isusu. Njihova radost je dosegla vrhunac kad im se usred svih tih događaja rodila djevojčica. Otac i majka odlučili su da je najljepše ime za njihovu savršenu kći — Puč.

Kao maleno dijete, Puč je bila stalna podsjetnica svima da trebaju drugima govoriti o Isusu. Kad god su je roditelji pozvali imenom, ljudi su se sjetili da ih Bog zove da se uključe u “potpuno uključenost članova”.

Kako je mala djevojčica rasla, Puč je postao više od samo njezina imena. To je postao način njezina života. Kad je pjevala, osjećala se u cijelosti dobro. S četiri godine molila se Isusu za lijep glas kako bi Ga mogla proslavljati.

“Dragi Bože, pomози mi da mogu pjevati”, molila se.

Puč se nije namjeravala moliti za pjevanje, ali dok je razmišljala o tome kako bi mogla predstaviti ljudima Isusa, riječi su joj se jednostavno pojavile u srcu i počela se tiho moliti.

Puč je molila istu molitvu i sljedećeg dana, i sljedećeg. “Dragi Bože, pomози mi da mogu pjevati”, molila se.

Otprilike u isto vrijeme pridružila se dječjem zboru u svojoj crkvi. Jedan od vjernika crkve primijetio je da ima ugodan glas i predložio joj da pjeva sama. Vjernici crkve pomogli su joj da snimi šest pjesama u pravom glazbenom studiju.

Ubrzo su i vjernici drugih crkava čuli njezin glas i počeli je pozivati da pjeva na subotnjim bogoslužjima. Zatim su je pozvali da pjeva na velikim evangelizacijskim sastancima.

Njezini roditelji bili su oduševljeni što je pjevala za Isusa. Svaki put kad bi pjevala, otac bi rekao: “Dobro si to otpjevala, kćeri moja.” Majka je rekla isto: “Tako si dobro pjevala, kćeri moja.”

Ubrzo je Puč krenula u prvi razred osnovne škole. Neki od njezinih drugova iz razreda pitali su učiteljicu može li im pjevati. Čuli su je kako pjeva u crkvi i na evangelizacijskim sastancima te su htjeli još jedan nastup.

“Možete li dopustiti Puč da nam pjeva u školi?” upitali su učiteljicu.

Učiteljica je pristala i Puč je počela pjevati u školi.

Kad su je prijatelji iz neadventističkih obitelji čuli kako pjeva, počeli su je slijediti u crkvu subotom. Pitali su mogu li joj se pridružiti u dječjem crkvenom zboru. Kad su ta djeca došla kući, zamolila su roditelje da pođu s njima u crkvu subotom.

Tako je djevojčica po imenu Puč postala živi primjer “potpune uključenosti članova”, ili vjernika, koristeći svoj glas kako bi s drugima podijelila znanje o Isusu.

Kako ti možeš upoznati druge s Isusom?

Jedan od misijskih projekata za ovo tromjesečje je ambulanta Buganda, klinika koja se nalazi u blizini doma djevojčice Puč u Burundiju. Hvala vam što ćete pridonijeti tom važnom projektu.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku, a zatim državu Burundi.
- ◆ Pogledajte kratak YouTube video na kojem djevojčica Puč pjeva: bit.ly/TMI-ECD.
- ◆ Djevojčica Puč se svakog dana moli: “Dragi Bože, pomози mi da mogu pjevati.” Također, ona svakoga dana zahvaljuje Bogu govoreći: “Hvala Ti, Bože, što si mi dao dar pjevanja.” Njezina je najveća želja uvijek pjevati za Isusa.
- ◆ Saznajte više o inicijativi “potpuna uključenost članova” na: globaltmi.org.
- ◆ Preuzmite slike za iskustvo djevojčice Puč s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

11. travnja 2026.
Božji prijatelj
Tanzanija

Baka nije znala što treba poduzeti s devetogodišnjim Fabijanom.

Ujutro bi obukao školsku odoru i rekao da ide u školu. Ali onda bi izostao iz škole i igrao se s drugim dječacima, koji su također izostajali iz škole, te se vraćao kući nakon što bi škola završila.

U subotu ujutro obukao bi svoju lijepu odjeću i pošao s bakom u crkvu. Ali kad bi stigli u subotnju školu, nestao bi i nitko ga nije vidio sve dok propovijed nije završila. Ponekad se Fabijan nije niti vratio kući. Nestajao bi tri ili četiri dana i nitko ne bi znao kamo je otišao. Baka je morala otići na policiju i prijaviti da joj je unuk nestao. Tada bi se dječak vratio kući kao da se ništa nije dogodilo i rekao da je bio u posjetu prijateljima.

Baka je bila zabrinuta. Znala je da je Fabijan tužan jer mu je otac umro, a majka se nije brinula za njega. Baka ga je odgajala od njegove pete godine. Željela je da on upozna i voli Boga jer je vjerovala da Bog poznaje njega i voli ga. Molila se.

Tada se učiteljica subotnje škole odlučila sprijateljiti s Fabijanom. Primijetila je da često ne dolazi u subotnju školu, pa je otišla k njemu kući posjetiti ga.

“Dodaj u subotnju školu sljedeće subote”, pozvala ga je.

Fabijan je došao u subotnju školu sljedeće subote. Zatim se vratio u subotnju školu i sljedeće subote, i sljedeće. Uživao je učiti o Isusu i svidjele su mu se zanimljivosti u subotnjo-školskom programu naziva “Živjeti u Isusu”. Učiteljica mu je dala domaću zadaću koju je trebao napisati tijekom tjedna.

Završio ju je i predao u subotu.

Jednog dana Fabijan je pitao baku može li te večeri sudjelovati u obiteljskom bogoslužju. Baka se iznenadila. Nikada nije tražio da sudjeluje u obiteljskom bogoslužju. Pitala se može li on to učiniti.

“Mogu ja to vrlo dobro”, uvjeravao ju je Fabijan. “Samo imaj povjerenja u mene.”

Nitko baš nije vjerovao Fabijanu, jer je dugo vremena bio neposlušan dječak. Ali baka mu je odlučila vjerovati.

“U redu, možeš sudjelovati u obiteljskom bogoslužju.”

Na Fabijanovom licu pojavio se osmijeh. Te je večeri otvorio Bibliju i pročitao kako je Abraham bio Božji prijatelj. Čitao je: “Abraham je vjerovao Bogu i to mu se uračunalo u pravednost. I nazvan je Božjim prijateljem.” (Jakov 2,23) Tada je otvorio knjigu Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, te pročitao o tome kako je Abraham bio Božji prijatelj.

Baka je iznenađeno slušala dok je Fabijan govorio: “I ja također želim biti Božji prijatelj. Vjerujem Bogu i želim Ga slušati.” Tada se molio. Bila je to molitva kakvu baka nikad nije čula.

Naglas je priznao sve svoje grijehе. Rekao je Bogu o mnogim lošim djelima za koje baka nije niti znala da ih je učinio. Zamolio je Boga da mu oprost i učini ga dobrim dječakom.

“Od danas predajem svoj život Isusu Kristu”, rekao je. “Želim biti poput svoje učiteljice u subotnjoj školi, koja me uči da budem bolja osoba. Želim učiti drugu djecu da budu dobra, baš kao što je to moja učiteljica učinila za mene. Bože, pomози mi od sada. Želim biti dobar dječak. Molim Te u Isu-sovo ime, Amen.”

Taj dan bio je prekretnica u Fabijanovu životu. Počeo se moliti i čitati Bibliju svaki dan kako bi postao bolji prijatelj s Bogom. Provodio je više vremena s bakom i drugim dobrim ljudima koji su voljeli Boga. Nikada više nije propustio odlazak u crkvu. Dječak za kojeg se mislilo da se neće priključiti crkvi — postao je dječak koji se najčešće pojavljivao u crkvi.

Čak je doveo i prijatelja u crkvu.

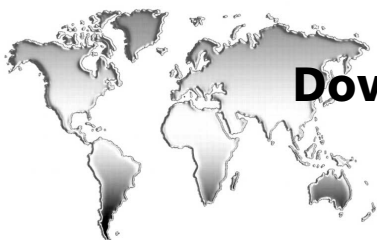
Fabijanova promjena je bila tako velika da je i baka otišla u dječju subotnju školu da čuje što se tamo uči.

Danas Fabijan ima deset godina. O njemu se može reći da je vjerovao Bogu i da mu se to uračunalo u pravednost. I bio je nazvan Božjim prijateljem.

Jedan od misijskih projekata za ovo tromjesečje je ambulanta na Zanzibaru, u Fabijanovoj državi Tanzaniji. Hvala vam za sudjelovanje vašim novčanim priložima!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku, a zatim pokažite Demokratsku Republiku Kongo.
- ◆ Pogledajte kratak YouTube video o sveučilišnom vodi Malambeu na: bit.ly/Malembe-ECD.
- ◆ Oko sedamdeset posto pastora u Demokratskoj Republici Kongo završilo je Adventističko sveučilište Lukanga.

18. travnja 2026.

Dovođenje majke Isusu

Tanzanija

Jednoga dana se pred Estherinom kućom u Tanzaniji pojavilo troje djece.

Nakon što su se predstavili, pitali su Esther bi li voljela posjetiti njihovu subotnju školu.

“Mi smo adventisti i idemo od vrata do vrata kako bismo pozvali djecu da nam se pridruže u subotnjoj školi,” rekla je jedna djevojčica.

“Zabavno je učiti o Isusu iz Biblije,” reklo je drugo dijete.

“Svidjet će ti se,” nadodalo je treće.

Esther je pristala doći u subotnju školu.

Učiteljica u subotnjoj školi je toplo pozdravila Esther. Htjela je postati Estherina prijateljica i pitala je djevojčicu za njezin dom i obitelj. Saznala je da je Estherina majka nekad išla u mjesnu adventističku crkvu, ali je prestala kad je Esther bila malo dijete.

Tako Esther nikada nije bila u adventističkoj crkvi. Došla je samo zato što joj je troje djece pokucalo na vrata i pozvalo je da dođe s njima.

Učiteljica je pokazala Esther kako da čita Bibliju. Svakog je tjedna pozivala djevojčicu da im se pridruži u subotnjoj školi.

Esther se svidjelo u subotnjoj školi. Svidio joj se program s naslovom “Alive in Jesus” (Živi u Isusu). Polako se približavala Isusu.

Ali nije bilo lako ići u crkvu. Njezinoj majci se nije svidjelo što je svake subote išla u crkvu. Ona je prestala ići u crkvu jer se udala za čovjeka koji nije bio adventist. Bojala se da bi se Estherin otac ljutio ako Esther nastavi ići.

Jedne je subote Esther rekla učiteljici kako bi voljela da i majka dođe u crkvu s njom: "Ne razumijem zašto je prestala ići u crkvu."

Učiteljica ju je poticala da se moli i vjeruje da Isus može dovesti njezinu majku natrag u crkvu.

"Postoji netko tko je može dovesti natrag u crkvu. Mi vjerujemo u Isusa. I ti trebaš vjerovati u Isusa. To će pomoći tvojoj majci da se vrati Njemu."

Esther se molila. Vjerovala je da je Isus odmah čuo njezine molitve. Nastavila je učiti o Njemu u subotnjoj školi i čitati Bibliju kod kuće.

Jedne je subote rekla učiteljici: "Spremna sam za krštenje."

Učiteljica je bila tako sretna!

Na dan svojega krštenja Esther je pozvala majku da dođe u crkvu. Nadala se da će majčino srce biti dirnuto kad je vidi kako predaje svoj život Bogu. Nadala se da će majka htjeti dolaziti s njom u crkvu svake subote.

Majka je došla na krštenje i tamo upoznala učiteljicu. Dvije žene su dugo razgovarale. Učiteljica ju je poticala da ponovno razmisli o dolazanju u crkvu.

Esther se krstila. Majka je gledala kako ona uranja u vodu i izlazi s velikim osmijehom na licu.

U tom trenutku je oštar ubod probio majčino srce. Okrenula se prema učiteljici.

"Osjećam veliku bol što sam napustila mogega Boga."

Danas učiteljica proučava Bibliju s majkom. Esther se nada da će se ona ubrzo vratiti u crkvu.

Molite se za Estherinu majku da se vrati Isusu. Molite se za mnogu djecu i roditelje u Tanzaniji koji ne idu u crkvu. Jedan od projekata ovog tromjesečja je Adventistička ambulanta Zanzibar, klinika na otoku u Tanzaniji, na kojem mnogi roditelji i djeca ne dolaze u crkvu. Hvala vam što velikodušno darujete za ovaj važan projekt.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku i državu Tanzaniju. Pokažite i otok Zanzibar — mjesto Adventističke ambulante Zanzibar, koja će primiti dio darova od ovoga tromjesečja.
- ◆ Ohrabrite djecu u svojoj subotnoj školi da pozovu drugu djecu da dođu u razred sljedećeg tjedna. Esther je svojim primjerom pokazala što se može dogoditi kada dijete iz neadventističkog doma bude pozvano u crkvu, a zatim postane most koji vodi roditelje u crkvu.
- ◆ Saznajte više o programu subotnje škole “Alive in Jesus” Generalne konferencije, razvijenom za djecu i mlade, od novorođenčadi do mladih na: aliveinjesus.info.
- ◆ Preuzmite slike za ovo misijsko iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

25. travnja 2026.

Friday nije volio subotu

Tanzanija

Friday nije volio subotu. Friday (Petak) je ime adventističkog dječaka iz Tanzanije.

Iako je Friday bio adventist, volio je puno toga što adventistički dječaci ne bi trebali voljeti. Volio je koristiti ružne riječi. Volio je loše prijatelje. Volio je kršiti subotu radeći ono što ne treba na sveti Božji dan.

Ono što je Friday zapravo trebao voljeti bila je subota. Njegovi roditelji su ga odmalena učili da je subota sedmi dan. To je poseban dan kojega je Bog posvetio kako bismo se sjećali da je On stvorio nebo, Zemlju i sve na njoj, uključujući i Fridaya, u samo šest dana.

Ali Friday se svakog petka navečer rastužio kad je sunce zašlo, i započela subota. Jer Friday nije volio subotu.

Jedne subote učitelj u subotnjoj školi je rekao djeci da nakon bogoslužja ne idu kući, već da ostanu u crkvi.

“Pripremio sam obrok za vas”, rekao je.

Friday je ostao.

Kad su on i ostala djeca završili s jelom, učitelj je rekao: “Čekajte, čekajte! Prije nego što odete, želim vas pozvati na poseban program.”

Friday je ostao, i jako mu se svidio posebni subotnji program. Učitelj je s njima vodio zanimljiv razgovor o Bibliji i dao im izazovnu zadaću preko tjedna.

Friday je s veseljem čekao takve subotnjoškolske razgovore i zadatke.

Jedne je subote učitelj čitao iz Biblije: “Abraham je povjeroval Bogu i Bog je tu vjeru uračunao kao pravednost. Zato je Abraham dobio ime Božji prijatelj.” (Jakov 2,23)

Učitelj je pitao zašto je Abraham bio Božji prijatelj te je pročitao još nekoliko redaka povezanih s tim iz Biblije. Sva su se djeca složila da je Abraham bio Božji prijatelj jer je bio vjeran i jer je slušao Boga.

Friday je digao ruku.

“Učitelju, mislim da ja nisam Božji prijatelj.”

“Zašto misliš takvo što?” upitao je učitelj.

“Ja svake subote dolazim u crkvu, ali ne slušam Boga i ne poštujem subotu. Također radim ono što se Bogu ne sviđa. Ja uopće nisam Božji prijatelj.”

Učitelj je nježno pogledao dječaka.

“Želiš li biti Božji prijatelj?”

“Da, ja želim biti Božji prijatelj.”

Učitelj je uvjeravao Fridaya da može postati Božji prijatelj ako bude vjerovao i slušao Boga, kao što je to činio Abraham.

Friday je želio postati Božji prijatelj.

Kad se vratio kući, pročitao je odlomak iz Biblije i razgovarao s Bogom u molitvi. Priznao je Bogu da voli raditi puno toga što adventistički dječaci ne bi trebali voljeti. Pokajao se i zamolio Boga da mu pomogne biti poslušan.

Sljedeću subotu Friday se vratio u subotnju školu: “Sada sam i ja Božji prijatelj!”

Druga djeca su bila jako sretna zbog njega. Smiješila su se i čestitala mu.

Učitelj je bio zadovoljan. Rekao je ostaloj djeci: “Svi vi možete odlučiti biti kao Friday i postati prijatelji s Isusom.”

Friday više ne govori ružne riječi i drži subotu svetom. Također poziva i svoje stare prijatelje da dođu u crkvu s njim. Došla su četiri dječaka, a jedan od njih je također odlučio postati Božji prijatelj. Dao je svoj život Bogu i krstio se.

Dječakov život se uvelike promijenio. Sada Friday voli subotu.

Jedan od misijskih projekata za ovo tromjesečje je Adventistička ambulanta Zanzibar, klinika u državi Tanzaniji gdje

živi Friday, gdje mnoga djeca ne znaju za subotu i Gospodara subote. Hvala vam na velikodušnim darovima za taj važan projekt.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku i državu Tanzaniju. Pokažite i otok Zanzibar — mjesto Adventističke ambulante Zanzibar, koja će primiti dio darova ovoga tromjesečja.
- ◆ Ohrabrite djecu u svojoj subotnoj školi da budu Božji prijatelji. Razgovarajte s njima kako da budu poslušni i vjerni kao Abraham.
- ◆ Ohrabrite djecu da budu poput Fridaya i pozovu svoje prijatelje u subotnju školu.
- ◆ Friday je naučio o Abrahamu kroz program “Alive in Jesus”, poseban program subotnje škole koji je osmislila Generalna konferencija za djecu i mlade, od novorođenčadi do mladih. Pogledajte: aliveinjesus.info.
- ◆ Preuzmite slike za ovo misijsko iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

2. svibnja 2026.

Bog koji ozdravlja

Tanzanija

Majka nije znala što da učini. Njezina malena trogodišnja Asha patila je od epileptičkih napada na otoku Zanzibaru u Tanzaniji. Kad je došlo do napada, Ashine bi se ruke i noge grčile i trzale. Zatim bi nakon trzanja i grčenja nekog vremena prestalo, i Asha bi se vratila u uobičajeni život.

Majka nije razumijela da Asha pati od zdravstvenog poremećaja. Zato je otišla k seoskom vraću za pomoć. Vrač je majci rekao da je Asha opsjednuta zlim duhovima, te da treba obojiti Ashine obrve crnom bojom. Rekao je da će je ta boja zaštititi od zlih duhova i da će napadi prestati.

Ali trzanje i grčenje se nastavilo.

Majka je otišla k drugom vraću koji joj je rekao da oko Ashinog lijevog zgloba zaveže crni rubac. Rekao je majci da u rubac stavi suho lišće koje će je zaštititi od zlih duhova. Tvrdio je da će zatim napadi prestati.

Ali trzanje i grčenje se nastavilo.

Majka je otišla k još jednom vraću. On je pak majci rekao da drži Ashu naopako iznad zahoda. Ona nije imala zahod s vodom na ispiranje. Njezin zahod bio je vani.

“Duhovi ne vole smrad zahoda”, rekao je vrać. “Ako se tvoja kći nađe u zahodskom smradu, duhovima će se to zgaditi i otići će. Tada će napadi prestati.”

Ali trzanje i grčenje se nastavilo.

A potom je majka čula za adventističku kliniku. Ona nije bila kršćanka i nije htjela tražiti pomoć od kršćana. Ali nije-dan vrać joj do sada nije uspio pomoći.

Asha i majka su stigle u kliniku jednog vrućeg dana. Djevojčica je nosila crno pokrivalo za glavu i dugačku haljinu

prekrivenu cvjetićima. Njezine su obrve bile obojene crnom bojom i imala je crni rubac napunjen suhim lišćem zavezan oko lijevog zgloba.

Dok ju je liječnik pregledavao, počela se trzati i grčiti. Sjedila je na krilu svoje majke baš kad je napad počeo.

Majka je bila uplašena.

Predala je Ashu u liječnikove ruke i zaplakala: "Doktore!"

Ostavljajući Ashu u liječnikovom uredu, otrčala je na ulicu i vikala: "Moje je dijete opsjednuto zlim duhovima!"

Liječnik je stavio Ashu na stol i pregledao je. Pozvao je tri medicinske sestre da se s njim pomole.

"Bože, Ti si veliki Liječnik. Amen."

Potom je djevojčici dao injekciju.

Asha se prestala trzati. Prestala se grčiti. Opustila se i vratila u uobičajeno stanje.

Liječnik je izišao na ulicu kako bi pronašao njezinu majku.

Majka se vratila u kliniku. Bilo joj je drago što je Ashi dobro.

"Na Nebu postoji Bog koji liječi. Crni rubac na njezinom zglobu i crna boja na njezinim obrvama neće pomoći. Vjeruj u Boga koji liječi."

Majka je klimnula glavom i nasmiješila se.

Po prvi put je osjetila nadu.

Liječnik je predao lijek majci i uputio je da ga daje djevojčici ako bi ponovno imala napadaj.

Asha više nikad nije imala napadaj!

Desetak pacijenata čekalo je na pregled kad je majka vikala da je njezina djevojčica opsjednuta. Oni su pobjegli iz klinike, ali vratili su se sljedećeg dana i pitali je li djevojčica živa.

"Dijete je dobro," odgovorila je sestra. "Primila je lijek i ozdravila. Kod kuće je."

Vijest se proširila otokom i mnogi ljudi došli su u kliniku zbog ozdravljenja djevojčice. To čudo postalo je velika prilika za adventističku kliniku. Bog je učinio ono što vračevi nisu

moгли. Ljudi su vidjeli da je adventistička klinika posebna jer je to mjesto na kojem Bog iscjeljuje.

Jedan od misijskih projekata ovoga tromjesečja je Adventistička ambulanta Zanzibar, koja je predstavljena u današnjem misijskom iskustvu. Vaši će darovi pomoći u poboljšanju klinike kako bi mnogo više djece i odraslih moglo doći na mjesto na kojem Bog iscjeljuje. Hvala vam što velikodušno darujete za ovaj važan projekt.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku i državu Tanzaniju. Pokažite i otok Zanzibar, gdje je smještena Adventistička ambulanta Zanzibar, koja će primiti dio darova od ovoga tromjesečja.
- ◆ Pogledajte YouTube video o Magdaleni, adventističkoj medicinskoj sestri u klinici koja je razgovarala s prestrašenim pacijentima nakon što je Asha izliječena: bit.ly/Magdalena-ECD.
- ◆ Preuzmite slike od ovog misijskog iskustva s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

9. svibnja 2026.

Hrabra djevojčica s otoka

Tanzanija

Na Zanzibaru gotovo da i nije bilo adventista kad se krajem 1980-ih otvorila adventistička klinika. Ovo misijsko iskustvo svjedoči o tome kako je djevojka po imenu Jesse postala jedna od prvih adventistica na otoku.

Jesseina majka se nije osjećala najbolje. Bila je slaba i bolesna. Otišla je u Adventističku ambulantu Zanzibar vidjeti može li joj neki liječnik pomoći.

Liječnik je majci dao lijek i ona se oporavila.

Bila je tako sretna.

Ali nakon nekog vremena majci ponovno nije bilo dobro. Opet je bila slaba i bolesna. Tako je odlučila ponovno posjetiti bolnicu. Liječnik joj je dao lijek i ona je ozdravila.

Opet je bila jako sretna.

Svidjelo joj se zdravstveno osoblje u klinici. Svi su bili tako ljubazni i brižni. Htjela je da njezina trinaestogodišnja kći provodi vrijeme s tako ljubaznim i brižnim ljudima. Htjela je da Jesse volontira u klinici.

“Imam kći po imenu Jesse. Voljela bih da dode raditi ovdje nakon škole. Biste li joj mogli omogućiti takvo što?”

Liječnik se složio.

“Dovedite je k nama pa ćemo vidjeti što će moći raditi. Možda će moći čistiti ili pomoći na neki drugi način.”

Majka je dovela Jesse u kliniku. Rekla je liječniku: “Sad je vaša.”

I tako je Jesse počela volontirati u klinici nakon škole.

Na početku je prala pod i iznosila smeće. Bila je dobra, pažljiva radnica i svi su je voljeli.

Jesse je jako voljela volontirati u klinici. Vidjela je kako je zdravstveno osoblje ljubazno i brižno. Čak su joj davali besplatan ručak — ribu i kruh. Posebno joj se svidio mekan, svježi kruh. Svi na otoku Zanzibaru voljeli su jesti takav kruh.

Kad je osoblje vidjelo da je Jesse dobra radnica, povjerili su joj da pomaže u drugim poslovima u klinici. Vjerovali su joj.

Jesse je volontirala u klinici godinu dana. A onda je volontirala još dvije godine. Tijekom tog vremena naučila je raditi sve što je i ostalo osoblje radilo. Čak je išla i na bogoslužja u klinici. Ona i njezina obitelj vjerovali su u Isusa, ali nisu bili adventisti.

A onda je netko u klinici predložio Jesse da se krsti i postane adventistica.

Odbila je.

Prošlo je neko vrijeme i netko drugi je pozvao Jesse da se krsti i da postane adventistica.

Ponovno je odbila.

Jesse se zapravo htjela krstiti. Voljela je Isusa, ali njezina majka nije htjela da se ona pridruži Adventističkoj crkvi.

Jesse nije mogla odbiti i treći put kad joj je netko uputio isti poziv. Cijelim svojim srcem htjela je biti krštena.

Nedugo zatim Jesse je krštena u Indijskom oceanu. Bila je među prvim ljudima u Zanzibaru koji su se pridružili Adventističkoj crkvi. Imala je sedamnaest godina.

Majka je bila bijesna kad je saznala da se Jesse krstila, i prijetila joj je da će je izbaciti iz kuće.

Ali Jesse je već donijela odluku.

“Odlučila sam slijediti taj put.”

Jesse je često dolazila u kliniku rasplakana. Tražila je puno molitava, i nikad nije promijenila svoju odluku.

Danas Jesse radi kao medicinska sestra u klinici. Ima muža koji je također adventist i imaju dvoje prekrasne djece. Tako je sretna što je volontirala u klinici kao dijete. To iskustvo promijenilo joj je život zauvijek.

Jedan od misijskih projekata ovoga tromjesečja je Adventistička ambulanta Zanzibar, koja je predstavljena u današnjem misijskom iskustvu. Vaši novčani prilozi pomoći će da se klinika unaprijedi. Hvala vam što velikodušno darujete za ovaj važan projekt.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku i državu Tanzaniju. Pokažite i otok Zanzibar, na kojem je smještena Adventistička ambulanta Zanzibar, koja će primiti dio darova od ovoga tromjesečja.
- ◆ Pogledajte sliku sedamnaestogodišnje Jesse na njezinom krštenju u Indijskom oceanu.
- ◆ Pogledajte kratki videozapis na YouTubeu o Josiahu Tayaliju, liječniku koji je 1989. godine otvorio Adventističku kliniku na Zanzibaru, i koji je pozvao Jesse da u njoj radi: bit.ly/Josiah-ECD.
- ◆ Preuzmite slike za ovo misijsko iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

16. svibnja 2026.

Božja obitelj

Demokratska Republika Kongo

Šareni letak na stolu privukao je pozornost jedne djevojčice.

“Odakle je došao?” upitala je djevojčica po imenu Ebenezer.

Otac je rekao da je nekoliko ljudi svratilo u njihovu kuću u Kinšasi, glavnom gradu Demokratske Republike Kongo. Ljudi su pozvali njihovu obitelj da se pridruži evangelizaciji kako bi naučili više o Isusu. Letak je zapravo bio pozivnica na sastanke tih večeri.

Ebenezer je htjela saznati više o Isusu i nadala se da će otac ići. Čekala je, ali otac nije otišao te večeri. Čekala je i sljedeće večeri, ali otac nije išao. Trećega je dana odlučila sama otići da vidi o čemu je riječ.

Ebenezer se jako svidio sastanak u crkvi. U školi je učila da se obitelj sastoji od majke, oca i djece. Ali u crkvi je naučila da obitelj ima još jednog člana, Boga.

Zapitala se: “Mogu li i ja biti član Božje obitelji?”

Kad je došla kući, rekla je ocu: “I ti bi trebao doći. Uče nas dobrim navikama.”

Ebenezer je mislila da će otac ići sljedećeg dana, ali nije. Tako je Ebenezer opet sama otišla u crkvu.

Te je večeri naučila da ponekad Božja obitelj može biti progonjena.

Kod kuće je rekla ocu: “Prvog sam dana naučila da mogu biti dio Božje obitelji. Ali iznenađena sam kad sam naučila da možemo ponekad biti progonjeni jer smo dio Božje obitelji. Možeš li mi malo to objasniti?”

Otac je rekao Ebenezer da zamisli da je ona predsjednica neke države.

“Neki ljudi će te voljeti, ali tvoji će te neprijatelji mrziti i pokušati poslati loše ljude da ti učine nešto loše. Isto tako, ako pripadaš Isusovoj obitelji, neki će te ljudi voljeti, ali tvoji će te neprijatelji mrziti i pokušat će ti činiti loše.”

Sljedećeg je dana Ebenezer uvjerila oca da pođe s njom u crkvu.

Ali majka je odbila. Rekla je da otac ima neke loše navike i da će ona ići samo ako se otac odrekne tih navika.

“Onda ću znati da je to prava crkva”, rekla je.

Otac nije bio siguran u propovjednikove riječi otrpve, ali bio je zadivljen što je sve što je govorio bilo potkrijepljeno iz Biblije.

Na kraju sastanaka propovjednik je pitao tko želi dati svoje srce Isusu biblijskim krštenjem.

Ebenezer se nadala da će otac ustati, ali nije.

Kada su stigli kući, upitala ga je: “Zašto nisi ustao?”

Odgovorio je: “Imam puno pitanja, i ako dobijem odgovore, krstiti ću se.”

Polako se počeo odricati loših navika.

Kad je crkva odlučila održati evanđeoske sastanke još dva tjedna, Ebenezer je rekla ocu: “Bilo bi ti bolje da ne propustiš nijednu večer.”

Otac je otišao na sastanke, i majka mu se pridružila. Bila je oduševljena što otac odustaje od loših navika. Pitala se je li Adventistička crkva prava.

U drugom nizu susreta otac je dugo i ozbiljno razmišljao o krštenju.

A onda je pastor rekao: “Kad bi Isus došao večeras, bi li bio spreman poći s Njim?”

Otac je htio biti spreman i upoznati Isusa. Majka je isto htjela biti spremna.

Na kraju evangelizacije oboje su se krstili.

Ebenezer je bila tako sretna! Osjećala je da joj je život sada savršen. Kod kuće je bila dio obitelji, uz predivnu majku i oca.

U crkvi su postali dio prekrasne Božje obitelji: “Tako smo sretni što smo dio Božje obitelji.”

Jedan od misionarskih projekata ovoga tromjesečja je otvaranje medijskog centra s Hope Channelom, Adventističkim radijom, evangelizacijskim centrom za društvene mreže i pozivnim centrom na francuskom jeziku u Ebenezerinu rodnom gradu Kinšasi, u Demokratskoj Republici Kongo. Kroz taj projekt mnogi će ljudi u Kinšasi, Demokratskoj Republici Kongo i svijetu gdje god se govori francuski jezik biti pozvani da postanu dio Božje obitelji. Hvala vam što ćete velikodušno darovati za ovaj važan projekt.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku i zemlju Demokratsku Republiku Kongo. Zatim pokažite grad Kinšasu, mjesto budućeg medijskog centra Hope Channel, Adventističkog radija u svijetu, evangelizacijskog centra i francuskog pozivnog centra koji će primiti dio dara trinaeste subote.
- ◆ Pogledajte kratki video na YouTubeu o Ebenezer na: bit.ly/Ebenezer-ECD.
- ◆ Ovo iskustvo se zbilo kada je Ebenezer imala osam godina. Sada ima deset godina i članica je izviđača (Pathfinders). Otac je voditelj Odjela za osobne službe u njihovoj crkvi, a majka je voditeljica Odjela za djecu.
- ◆ Slike povezane s ovim misijskim iskustvom možete preuzeti s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

23. svibnja 2026.

Nogomet, slezena i spasenje

Demokratska Republika Kongo

Patrik je volio igrati nogomet u Kinšasi, glavnom gradu Demokratske Republike Kongo.

Udarao je loptu ovamo i onamo. Bilo je zabavno trčati za loptom na nogometnom igralištu. Još je zabavnije bilo pucati loptu prema голу i osvojiti pogodak za momčad.

Ali jednoga dana dogodilo se nešto što nikako nije bilo zabavno. Dvanaestogodišnji Patrik igrao je nogomet s prijateljima, kad je iznenada pao na travu. Snažno je pao i nije se mogao podići. Držao se za trbuh i plakao.

Majka je odvezla Patrika u bolnicu. Tamo joj je liječnik rekao da mu je potrebna hitna operacija i oporavak za njegovu slezenu.

Slezena je mekani, spužvasti organ blizu želuca koji čisti krv i proizvodi bijela krvna zrnca. Kad je Patrik pao, njegova je slezena pukla.

Patrik je znao da je hitno. Majka je znala da je hitno. I liječnik je znao da je hitno. Ali liječnik nije htio besplatno izvesti operaciju.

“Operacija će stajati pet tisuća dolara”, rekao je.

Majka nije imala pet tisuća dolara. Što da učini? Svaka bolnica za koju je znala tražila je uplatu prije liječenja. Počela je plakati.

Netko u bolnici je primijetio njezine suze i pala mu je na pamet jedna zamisao: “Brzo otiđi u adventističku kliniku. Oni će ti pomoći, i neće biti tako skupo.”

Majka i Patrik su brzo otišli u adventističku kliniku. Tamo je adventistički liječnik hitno pregledao Patrika i uputio ga u operacijsku dvoranu. Nije rekao ništa o novcu. Majka je bila

iznenađena. “Kako možete operirati, a da prije ne tražite uplatu?”

“Stanje je hitno. Najprije ćemo operirati, a onda ćemo razgovarati o plaćanju.”

Operacija je trajala šest sati. Dva liječnika su zajedno radila kako bi pokrpala slezenu.

Nakon operacije Patrik je poslan u bolničku sobu na oporavak. Nakon četiri dana provedenih u bolničkom krevetu, liječnik je rekao majci da operacija i oporavak stoje tisuću dolara.

Majka nije imala tisuću dolara. “Imam samo tristo dolara. Možete li prihvatiti toliko?”

Liječnik je pristao uzeti samo tristo dolara.

Majka je bila jako sretna i osjetila je olakšanje.

“Ja sada razumijem da ste vi Božji čovjek. Želim biti vjernica vaše crkve.”

Nakon deset dana Patrik se u potpunosti oporavio i vratio kući. Bio je presretan. Više ga nije bolio trbuh i uskoro je ponovno mogao igrati nogomet.

Kad su on i majka napuštali bolnicu, majka je rekla liječniku: “Želim biti vjernica vaše crkve. Molim vas, krstite me.”

Liječnik je pozvao bolničkog kapelana, koji je dogovorio proučavanja Biblije s njom. Nakon toga se majka krstila.

Danas je Patrik sretan, zdrav dječak koji ide u crkvu s majkom svake subote. Majka odlazi u kliniku nekoliko puta tjedno kako bi volontirala. Ona čisti pod i brine se da bolnica ostane čista i uredna. To je njezin način zahvale Bogu što je spasio život njezinog sina u Adventističkoj klinici u Kinšasi.

Dio prijašnjih darova trinaeste subote pomogao je obnoviti i proširiti upravo ovu Adventističku kliniku u Kinšasi. Zahvaljujući tim darovima, Patrick i mnogi drugi ljudi primili su liječničku pomoć i čuli o Bogu. Jedan od projekata ovog tromjesečja pomoći će ljudima u Kinšasi i šire: to je novi medijski centar s Hope Channelom, Adventističkim radijom u svijetu, centrom

za evangelizaciju preko društvenih mreža i francuskim pozivnim centrom. Hvala vam što ćete velikodušno priložiti svoje darove za ovaj važan projekt.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku i državu Demokratsku Republiku Kongo. Zatim pokažite grad Kinšasu, mjesto gdje se nalazi Adventistička klinika koja je opisana u ovom misijskom iskustvu i koja je 2019. godine primila dio misijskih darova. Ovog tromjesečja će dio darova pomoći da se otvori medijski centar s Hope Channelom, Adventističkim radijom u svijetu, centrom za evangelizaciju putem društvenih mreža i francuskim pozivnim centrom u Kinšasi.
- ◆ Američki dolar se u zemlji uobičajeno koristi uz kongoanski franak, pa se mnoge financijske transakcije obavljaju u američkoj valuti.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube o Patriku na: bit.ly/Patrick-ECD.
- ◆ Adventistički liječnik koji je vodio operaciju na Patricku i koji je ravnatelj adventističke bolnice je 36-godišnji Pascal Kazadi Kapaka.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

30. svibnja 2026.

Molitva za brata

Kenija

U afričkoj zemlji Keniji svakog poslijepodneva nakon škole maleni dječak po imenu Randy vraćao se kući i osjećao jako usamljeno. Majka i otac su bili još uvijek na poslu, tako da je Randy kod kuće bio posve sam.

Nije imao ni sestru, niti brata, tako da nije imao nekoga s kim bi razgovarao.

Nije imao nikoga s kim bi se igrao.

Vrijeme je tako sporo prolazilo dok je čekao roditelje da se vrate kući.

Jednog petka bio je tako usamljen da više nije mogao izdržati.

Kad se majka vratila, pitao ju je bi li mu mogla pomoći: "Mogu li dobiti malog brata?"

Majka nije ništa rekla.

Randy je osjetio da se majci prijedlog baš previše ne sviđa, ali to ga nije obeshrabrilo. On je i dalje htio malog brata.

"Mama, što bih trebao učiniti ako želim nešto?"

"Trebaš se moliti."

Randy je otrčao u svoju sobu, zatvorio vrata i počeo se moliti Bogu na Nebu.

"Molim Te, Bože, pomози mi da dobijem brata, tako da ne budem više sam i da imam nekoga s kim bih se igrao."

Zatim je čuo majčin poziv na večeru. Imali su rižu, grah i banane.

Kasnije je na obiteljskom bogoslužju otac čitao iz Biblije, dok su ga majka i Randy pažljivo slušali. Kad je otac završio, svi su se pomolili. Randy je ponovno zamolio Boga za malenog brata.

“Molim Te, Bože, pomози mi da dobijem brata. U međuvremenu mi sutra pravi društvo kako ne bih bio usamljen. U Isusovo ime, Amen.”

Kada su svi otvorili oči, majka je pogledala u oca. Otac je pogledao u majku, a ona mu se nasmiješila. A onda je otac pogledao u Randyja.

“Dobro je da si naučio kako se treba moliti. Samo nastavi tako!”

Sljedećeg dana došla je subota i malena je obitelj krenula u crkvu. U subotnjoj školi Randy se ponovno molio za malenog brata. Nije rekao ni učiteljici, a ni ostaloj djeci. Samo je zatvorio svoje oči i zamolio Boga da mu daruje malog brata.

Natkon toga se Randy molio za malog brata svakoga dana. On se molio, i molio, i molio. Vjerovao je da će mu Bog odgovoriti na molitve. Bio je siguran da Bog čini nešto po tom pitanju.

I doista, Bog je učinio nešto posebno. Pošla je godina dana i majka je rodila malenog dječaka. Randy je napokon dobio brata! Dobio je ime Ryan.

Randy je bio tako sretan! Više nije bio sam. Sada je imao brata s kojim će se moći razgovarati i igrati se.

Dva su dječaka brzo postala dobri prijatelji. Voljeli su se igrati zajedno. Randy bi uzeo Ryanovu zvečku i tresao je ispred njegova lica.

“Klat! Klat! Klak! Klak!” zveckala bi zvečka.

Rayn je gledao svojim krupnim očima i smješkao se.

Isus kaže u Bibliji: “Molite i dat će vam se.” (Matej 7,7) Randy zna da su Isusove riječi istinite.

“Naučio sam da kad tražim nešto, Bog će odgovoriti.”

Jedan od misijskih projekata ovog tromjesečja je Adventistička medicinska škola Merišo u Keniji, nedaleko od Randyjeve kuće. U toj školi će učenici moći učiti o Bogu na Nebu koji odgovara na molitve. Hvala vam što ćete velikodušno priložiti za ovaj važan projekt!

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu kontinent Afriku i državu Keniju. Zatim prikažite mjesto Ongata Rongai, gdje se nalazi jedan od projekata ovog tromjesečja — Adventistička medicinska škola Merišo. Grad se nalazi južno od glavnog grada Kenije, Nairobija.
- ◆ Pogledajte kratki video o Randyju na YouTubeu: bit.ly/Randy-ECD.
- ◆ Preuzmite slike za ovo misijsko iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

6. lipnja 2026.

Molitva čini stvari boljima

Kenija

Volite li slušati priče?

Postoji jedan desetogodišnji dječak po imenu Jayden. On jako voli slušati vijesti iz svijeta u subotnjoj školi svakoga tjedna. Ne samo da ih voli slušati, već ih i jako voli pripovijedati drugima.

Jayden s veseljem klimne glavom kad ga učitelj pita želi li on sljedeće subote ispričati misijsko iskustvo. Potom dobije primjerak *Vijesti iz svijeta*, kako bi kod kuće mogao čitati i uvježbati iznošenje iskustva. Tijekom tjedna čita, i čita, i čita, sve dok ne nauči napamet cijelu pripovijest. A onda dođe subota i Jayden ponosno ustane u subotnjoj školi i ispriča iskustvo svim djevojčicama i dječacima.

Kad je bilo iskustvo djevojčice s Aljaske, on je pažljivo čitao, i čitao cijeli tjedan. Onda je u subotnje jutro ustao i ispričao pripovijest o malenoj Oliviji kojoj je jako nedostajao njezin pas kad je bila na Ljetnom kampiranju Polaris. Govorio je i o voditeljici kampiranja koja se molila zajedno s djevojčicom.

Rekao je i kako molitve čine stvari boljima.

Osim što je jako volio iskustva, Jayden se isto tako jako volio moliti. On dobro zna da molitve čine stvari boljima.

Današnje iskustvo govori nam kako je molitva učinila stvari boljima za Jaydena.

Nešto jako tužno se dogodilo kada je Jayden imao sedam godina. Njegov djed je umro. Jayden je bio jako tužan. Djed je uvijek bio jako ljubazan. Pomagao je mnogim ljudima. A što je najvažnije, jako je volio Jaydena. Zapravo, Jayden je uvjeren da mu je baš on bio najdraži unuk.

Uvijek kad bi on i djed razgovarali telefonom, djed bi mu rekao: "Ti si mi najdraži unuk."

Jayden nije mogao vjerovati da više nikada neće vidjeti svojega djeda. Nije mogao vjerovati da više nikada neće razgovarati sa svojim dragim djedom. Plakao je i plakao. Nije mogao spavati noću i imao je ružne snove. Volio je svojeg djeda više od svega na svijetu.

Jednoga je dana bio toliko tužan da je htio sebi učiniti nešto loše. Ali dva su ga bratića zaustavila. Oni su rekli njegovom ocu, a otac je doveo adventističkog pastora u kuću. Pastor je sjeo s Jaydenom i dugo su razgovarali.

"Bog daje život. Bog odlučuje kad je najbolje započeti život, ili ga završiti. Bog zna sve najbolje."

A onda se pastor pomolio s Jaydenom.

Jaydenu je bilo drago čuti da Bog sve zna. Odlučio je sve prepustiti Bogu. Vjerovat će Božjoj mudrosti i Božjem vremenu.

Jayden je manje plakao. Počeo se više smijati. Loši snovi su prestali i napokon je mogao spavati noću. Život je postao dobar s Bogom.

Danas Jaydenu i dalje nedostaje djed, ali više nije tužan. Ima nadu. Zna da će jednoga dana Isus uskrisiti njegovog djeda i da će to biti prekrasan susret. Jedva čeka taj dan.

"Sve predajem Bogu," kaže Jayden.

Jedan od misijskih projekata ovog tromjesečja je škola u Keniji, u kojoj učenici mogu učiti o Bogu koji daje nadu tužnima. Škola se zove Adventistička medicinska škola Merišo, i nalazi se nedaleko od Jaydenova doma. Hvala vam što velikodušno darujete za ovaj važan projekt.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku i zemlju Keniju. Zatim prikažite mjesto Ongata Rongai, gdje se nalazi jedan od projekata ovog tromjesečja — Adventistička medicinska škola Merišo. Grad se nalazi južno od glavnog grada Kenije, Nairobija.
- ◆ Potaknite djecu da se izmjenjuju u učenju i prepričavanju vijesti iz svijeta u subotnjoj školi.
- ◆ Pogledajte kratki video o Jaydenu na YouTubeu: bit.ly/Jayden-ECD.
- ◆ Preuzmite slike za ovo misijsko iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

13. lipnja 2026.

Ptice vode na pravi put

Kenija

Iako je bilo samo devet sati ujutro, Stephen je već razmišljao o ručku. Bilo je doba godine kad jata ptica tkalica prekrivaju nebo u Keniji, i jedanaestogodišnji dječak je pomislio kako bi jedna ili dvije od tih ptica bile ukusan obrok.

Uzeo je pračku i pogledao jato sivkasto-smeđih ptica sa zlatnim prsima. Sagnuo se, uzeo kamenčić i stavio ga u pračku. Ali čim je podignuo ruke da nacilja, jato je poletjelo.

Stephan nije bio zabrinut. Znao je da ptice neće daleko odletjeti pa ih je slijedio.

I uistinu, jato je ubrzo sletjelo. Ali kad je podigao pračku, jato je ponovno poletjelo.

Stephen je bio odlučan da će pojesti jednu ili dvije ptice za ručak. Tako je ponovno slijedio jato dok opet nije sletjelo. Ali kad je podigao svoju pračku, jato je ponovno odletjelo.

Ta igra između dječaka i ptica ponavljala se još neko vrijeme. Gore, dolje, gore, dolje. Svaki put kad bi Stephen podigao pračku, jato bi poletjelo, letjelo neko vrijeme i ubrzo sletjelo, kao da su čekale dječaka da ih dostigne.

Tako ih je Stephen pratio sve do otvorenih vrata jedne zgrade. Pogledao je unutra i vidio dječaka iz svoje škole. Dječak je stajao ispred skupine ljudi i govorio im. Stephan se uvijek smatrao pametnijim od svojega druga pa se pitao: "Kako to da on govori svim ovim ljudima?"

A zatim je čuo glas čovjeka koji je ga je pozvao: "Udi, udi."

Stariji gospodin ga je pozivao da prođe kroz vrata i da posluša dječaka koji je iznosio misijske vijesti iz svijeta tijekom subotnje škole.

Stephen je odjednom shvatio da stoji pred mjesnom adventističkom crkvom. Stariji čovjek i njegov kolega bili su obučeni u svoju najbolju odjeću. Stephen je pogledao na svoju odjeću. Nosio je poderane kratke hlače i udaljio se od vrata.

“Udi takav kakav jesi”, rekao mu je stariji čovjek.

Stephen je oklijevao trenutak, i dok je razmišljao što učiniti, starac ga je iznenadio.

“Znam tvoje roditelje. Oni su bili vjernici ove crkve. Ali onda je tvoj djed došao i potjerao ih. Rekao je da će ih se odreći ako budu proslavljali Boga ovdje. I tako se nikada nisu vratili.”

Stephena je bilo sram ući u crkvu u kratkim hlačama. Ali obećao je starijem gospodinu da će obući bolju odjeću i vratiti se sljedeće subote.

Kako je napuštao crkvu, njegove su se misli vratile na ptice. Još uvijek nije ulovio nijednu za ručak. Pogledao je oko crkve, ali pticama ni traga. Dok je razgovarao sa starijim čovjekom, ptice su odletjele.

Sljedeći je tjedan Stephen dosta razmišljao o onome što mu je stariji čovjek rekao za njegove roditelje i djeda. Sjećao se kako mu je njegov otac pričao o odlasku u crkvu. Ali nije znao da je govorio o adventističkoj crkvi. Sada je razumio da je njegov djed, koji je bio seoski врач, istjerao njegove roditelje iz crkve i zabranio im povratak u nju.

Stephen je održao obećanje koje je dao starijem čovjeku. Obukao je dugačke hlače i vratio se u crkvu sljedeće subote. Ljudi su bili dobrodušni i ljubazni. Svidjelo mu se pjevanje i bio je oduševljen kako su sva djeca znala riječi pjesama napamet.

Pomislio je: “Kako to da oni znaju sve riječi, a ja ne znam? I ja mogu zapamtiti pjesme.”

Vratio se sljedeće subote i one nakon toga. Uskoro je znao sve riječi pjesama te je također iznosio vijesti iz svijeta u subotnjoj školi. Kad je imao dvanaest godina, predao je svoje srce Kristu i krstio se.

Danas je Stephen Kombe vođa Adventističke crkve u Keniji. On je očaran kako se Bog koristio jatom ptica da ga dovedu u crkvu.

“Bog zna čime će privući našu pozornost i dovesti nas k Njemu. Mojsija je privukao gorećim grmom. Mene je privukao jatom ptica. Bog može koristiti prirodi kako bi nas doveo k sebi.”

Jedan od misionarskih projekata ovog tromjesečja je Adventistička medicinska škola Merišo u Keniji, u kojoj će učenici moći učiti o Bogu Neba. Hvala vam što ćete velikodušno darovati za ovaj važan projekt.

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu kontinent Afriku i zemlju Keniju. Zatim prikažite mjesto Ongata Rongai, gdje se nalazi jedan od projekata ovog tromjesečja — Adventistička medicinska škola Merišo. Grad se nalazi južno od glavnog grada Kenije, Nairobija.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq

Izazov za djecu

U današnjem misijskom iskustvu Bog je upotrijebio afričke ptice tkalice da bi doveo Stephena u crkvu.

Pitaj djecu mogu li se sjetiti još primjera kad je Bog koristio životinje da ostvari svoje nakane.

Ovan: Bog je doveo Abrahama do ovna, čiji su rogovi bili zapleteni u grmu, prinese kao žrtvu umjesto svojeg sina Iza-ka (Postanak 22,13.14).

Žabe, uši, muhe i skakavci: Bog je poslao te životinje kao dio deset zala na Egipat kad faraon nije htio pustiti Izraelce iz ropstva (Izlazak 8; 10,1-20).

Prepelice: Bog je dvaput poslao male ptice da nahrane Izraelce u pustinji (Izlazak 16,13; Brojevi 11,31-34).

Magarac: Bog je upotrijebio magarca da progovori Bileamu (Brojevi 22,21-39).

Vrane: Bog je poslao vrane da donose kruh i meso proroku Iliji dvaput na dan u pustinji (1. o Kraljevima 17,4-6).

Lavovi: Bog je lavovima zatvorio usta da spasi Daniela u lavljoj jami (Daniel 6,21.22).

Riba: Bog je poslao veliku ribu da proguta Jonu (Jona 1,17—3,3).

Još jedna riba: Bog je poslao ribu u čijim je ustima bio novčić, da Petar može platiti hramsku pristojbu (Matej 17,24-27).

Pijetao: pijetao je dvaput zakukurikao kako bi se ispunilo Isusovo proročanstvo da će ga Petar triput zanijekati (Matej 26,33-35.69-74; Marko 14,29-31.66.72; Luka 22,33.34.54-62).

20. lipnja 2026.

Uši za slušanje

Kenija

John je imao četiri godine, ali je rijetko napuštao kuću. Rijetko je napuštao i svoju sobu. Majka i otac nisu htjeli da itko zna za njega. Jako su se sramili, jer je John bio gluh.

Možda nam se čini malo čudno da se netko srami što njegovo dijete ne čuje. Ali u Keniji, gdje John živi, neke majke i očevi smatraju da ako imaju dijete koje ne čuje, to je zapravo Božja kazna. Majke i očevi misle da ih tako Bog kažnjava za nešto loše što su učinili.

Te majke i očevi imaju krivo razumijevanje o Bogu. Bog nikada ne kažnjava roditelje dajući im djecu koja ne čuju. Bog je ljubav i On želi da svako dijete može čuti. Ali grijeh je loš i zbog grijeha se događaju loše stvari.

Kao što smo rekli, Johnovi majka i otac su se sramili i nisu htjeli da ga itko vidi. Jadan mali John.

Jednoga dana Johna su odveli na kampiranje. Na kampiranju su majka i otac upoznali novog prijatelja koji je bio učitelj. Učitelj je čuo o Johnu od nekih drugih ljudi i zato je pitao majku i oca za Johna. Ali majka i otac nisu htjeli priznati da imaju sina koji je gluh. Bilo ih je tako sram.

Učitelj je rekao: "I ja sam gluh. Ja sam ravnatelj škole za gluhu djecu. Možemo vam pomoći."

Majka i otac su bili jako iznenađeni što su mogli razgovarati s gluhom osobom. Bili su iznenađeni što je išao u školu i sada ima dobar posao. Učitelj je izgubio sluh kad je imao četrnaest godina, ali mogao je razgovarati i čitati s usana.

Majka i otac su povelu učitelja k dječaku. John je sjedio sam. Njegovi mišići su bili slabi i nije mogao hodati. Gledao je u stranca sa strahom.

On nije poznavao druge ljude osim svojih roditelja.

Učitelj je znao da ga John ne može čuti. Znao je i da ne može čitati s usana. Ali je znao drugi način kako da se obrati dječaku. Znao je da svi dječaci vole mobitele, pa je izvadio svoj mobitel i pokazao Johnu nekoliko slika. Johnove su oči zasjale kad je vidio sliku nogometne lopte.

Učitelj je rukama pokazao da ima jednu takvu loptu izvan šatora. John je jako želio vidjeti loptu, ali se bojao izići iz šatora.

Učitelj je posjećivao Johna svakog dana na kampiranju, i njih dvojica su se sprijateljili. Na kraju kampiranja John je prihvatio da pođe s učiteljem i svojim roditeljima vidjeti nogometnu loptu u školi za gluha djecu.

Kad su stigli, John je bio tako sretan što napokon vidi pravu pravcatu nogometnu loptu! Uzeo ju je u ruke i osjetio je pod prstima. Kotrljao ju je po zemlji. Želio je imati snažne noge kako bi mogao igrati nogomet.

Učitelj je predložio da se John doseli na školsko imanje i počne s nastavom.

Majka i otac su pristali. Škola je imala sedamdeset i dvoje djece, uključujući četrdeset i tri djevojčice i dvadeset i devet dječaka, koji svi redom nisu mogli čuti. Majka i otac su htjeli da John postane sedamdeset i treći učenik u školi. Po prvi put su shvatili da postoje mnoga djeca, osim Johna, koja ne čuju. Po prvi put su shvatili da biti gluha nije nikakva kletva.

Prošlo je šest mjeseci otkad je John počeo pohađati školu. Njegove su noge ojačale i on danas voli igrati nogomet. On je također naučio kako da se moli. Još uvijek ne zna dovoljno znakovnog jezika da bi sve razumio. Ali razumije da postoji Bog s kojim ostala djeca razgovaraju svakoga dana. Zna sklopiti ruke kad se moli i zna rukama reći "amen" na kraju.

"Taj dječak voli školu. Da ga vidite danas, ne biste vjerovali kako nekada nije mogao hodati", kaže učitelj.

Dio prijašnjih darova trinaeste subote, poznatih i kao tromjesečni misijski dar, bio je upotrijebljen za obnovu i proširenje škole u kojoj John uči u Kisiju, u Keniji. Puno ime te škole je Adventistička škola za gluhe Mwata. Zahvaljujući tim darovima, mnoga djeca su mogla dobiti obrazovanje i čuti za Boga koji će uništiti grijeh i jednog im dana darovati sluh. Jedan od misijskih projekata ovog tromjesečja je još jedna škola u Keniji — Adventistički vrtić i osnovna škola Merišo, u kojoj će djeca učiti o Bogu. Hvala vam što velikodušno darujete novac za taj važan projekt.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu afrički kontinent i državu Keniju. Zatim pokažite grad Kisii, gdje se nalazi Adventistička škola za gluhe Mwata, koja je primila dio subotnjih darova 2023. godine. Škola se nalazi oko tri stotine kilometara zapadno od kenijske prijestolnice Nairobija.
- ◆ Učitelj se zove Obiero.
- ◆ Preuzmite slike za ovo misijsko iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

27. lipnja 2026.

Odgovor na molitvu

Kenija

Molitva malene djevojčice od prije četiri godine se danas ispunjava. Tako je, dobro ste čuli! Molitva jedne djevojčice od prije četiri godine danas se ispunjava u subotnjoj školi.

Ime malene djevojčice je Michelle i ona živi u Keniji.

Kad je Michelle imala šest godina, njezini su je roditelji poslali u Adventističku medicinsku školu Merišo. Michelle nikada nije čula za adventiste. Ni njezini roditelji nisu previše znali o adventistima. Vjerovali su u Boga, ali su išli u crkvu prvog dana u tjednu i jedva da su se molili.

Nešto što je Michelle primijetila već prvog dana bilo je da se učenici mole svakoga jutra. Prije početka sata učenici bi se okupili oko učiteljice te bi im ona pročitala neki događaj iz Biblije. Biblijski izvještaji govorili su o Jobu, Josipu ili dobrom pastiru koji je pronašao izgublenu ovcu. Nakon iznošenje događaja učiteljica bi zamolila jedno, dvoje, troje, četvero ili čak petero djece da se pomole.

Michelle nije navikla na molitve, tako da je pažljivo slušala što su ostala djeca govorila Bogu. Nije prošlo dugo i sama je podignula ruku i rekla da bi se i ona voljela pomoliti.

Prvoga se puta pomolila za školu.

“Dragi Bože, molim Te, blagoslovi ovu školu, učitelje i učenike. Daj nam nove zgrade u kojima ćemo moći pohađati školu.”

Ravnatelj škole je čuo njezinu molitvu i bio je zadovoljan. On je također htio da Bog blagoslovi školu, učitelje i učenike. On se također molio za lijepe nove zgrade u kojima će djeca moći učiti. Školske zgrade koje su stajale odmah do zgrade mjesne adventističke crkve bile su stare i istrošene.

U zgradama nije bilo dovoljno učionica za svu djecu koja su htjela učiti.

Kako su prolazili tjedni, Michelle je slušala molitve druge djece ujutro prije nastave i popodne kad je škola završila. Kad se molila u školi, dodavala bi nove sadržaje u svoje molitve. Ali je uvijek zamolila Boga da blagoslovi školu, učitelje i učenike i da im osigura nove, lijepe zgrade.

Ravnatelj je bio sretan svaki put kad je čuo njezinu molitvu. Mislio je da će Bog učiniti nešto prekrasno.

U školi su učitelji podsjećali djecu da svojim roditeljima ispričaju ono što su naučili. Tako je Michelle svojim roditeljima ispričala kako se naučila moliti. Rekla je kako se trebaju moliti i kod kuće.

Majci i ocu se svidio prijedlog da se mole kod kuće. Obitelj se počela moliti ujutro, prije nego što je Michelle odlazila u školu. Molili su se i uvečer prije spavanja. Molili su se prije obroka. Bilo je to novo iskustvo za obitelj, ali svima se jako svidjelo.

Jednoga je dana Michelle došla kući i objavila kako je zapamtila biblijski redak iz Efežanima 6,1: "Djeco, budite poslušni svojim roditeljima jer Gospodin tako želi i jer je to ispravno."

Majka i otac su bili zadovoljni. Bili su presretni što djevojčica uči iz Biblije. Bilo im je drago što uči kako da bude poslušna djevojčica.

A onda je Michelle došla kući i rekla kako je naučila o suboti.

"Zapravo bismo trebali svetkovati subotu, jer Bog u četvrtoj zapovijedi kaže: Sjetite se dana subotnjeg i držite ga svetim."

Majka i otac su htjeli saznati više, tako da je djevojčica otvorila Bibliju i pokazala im četvrtu zapovijed u Izlasku 20,8-10. Također im je pokazala izvještaj o stvaranju u Postanku 1, i kako se Bog sedmog dana odmarao i učinio subotu svetim danom, u Postanku 2,1-3.

Michella je rekla da uz svoju školu, želi ići u crkvu subotom. Majka i otac su joj dali dopuštenje, ali nisu bili sigurni hoće li i oni ići.

Cijelu godinu razmišljali su o suboti. Na kraju su odlučili da žele ići s Michelle u crkvu i da žele svetkovati subotu. Predali su svoja srca Isusu i krstili se.

Sada cijela obitelj ide u crkvu subotom: majka, otac, Michelle i njezin mali brat Maxwell. Čak i danas, na ovu posebnu trinaestu subotu, oni su u crkvi i zajedno s milijunima ljudi u svim zemljama svijeta slave Boga.

Michelle je sretna što je dovela svoju obitelj u crkvu. Ali danas je posebno sretna zbog nečeg drugog: danas Bog uslišava njezinu molitvu. Četiri godine molila je da Bog pošalje lijepe, nove zgrade za njezinu školu. Dio darova od ove trinaeste subote otići će upravo za njezinu školu — da bi djeca imala lijepe, nove učionice.

Hvala vam za vaše darove koji će pomoći Adventističkoj medicinskoj školi Merišo u Keniji. Darovi će također poduprijeti još četiri projekta u Istočnoj srednjoafričkoj diviziji: medijskom centru u Kinšasi u Demokratskoj Republici Kongo, medicinskoj školi na Adventističkom sveučilištu Lukanga u Demokratskoj Republici Kongo, klinici u Burundiju i klinici na otoku Zanzibaru u Tanzaniji. Hvala vam što velikodušno dajete novčene darove koji pomažu uslišati Michellinu molitvu.

Hvala vam što prilažete od srca!

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu kontinent Afriku i zemlju Keniju. Zatim prikažite mjesto Ongata Rongai, u kojem se nalazi jedan od projekata ovog tromjesečja — Adventistička medicinska škola Merišo. Grad se nalazi južno od glavnog grada Kenije, Nairobija.
- ◆ Pogledajte YouTube video o Michelle na: bit.ly/Michelle-ECD.
- ◆ Preuzmite slike za ovo misijsko iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Zanimljivosti o Istočnoj centralnoafričkoj diviziji

Burundi

- ◆ Burundi ima 543 crkve, 501 zajednicu i 217.805 vjernika adventista. Sa stanovništvom od 13.186.000 to je jedan adventist na svakog šezdeset i jednog Burundijca.
- ◆ Godine 2020. procijenjeno je da je 93,4 posto stanovnika Burundija kršćanske vjere, 4,3 posto pripada tradicionalnim vjerama, 2,1 posto su muslimani, a samo 0,2 posto pripada drugim ili nijednoj vjeri.
- ◆ Burundijska unija misija dio je Istočne centralnoafričke divizije Crkve adventista sedmog dana. Sjedište joj je u Kiriri, Bujumbura, Burundi.
- ◆ Kad su adventisti prvi put stigli u Burundi, zemlja je već bila pod snažnim utjecajem Katoličke crkve. Vlasti i misionari drugih crkava branili su adventistima da šire svoju poruku.
- ◆ Prvi adventistički misionar u Burundiju bio je David E. Delhove, koji se 1925. godine nastanio u Bugandi, u provinciji Cibitoke. To područje bilo je puno komaraca koji su prenosili bolesti opasne za život.
- ◆ Delhove je završio tečaj tropske medicine, a zatim i jednomjesečnu praksu u državnoj bolnici kako bi stekao kvalifikaciju “Agent Sanitaire”, što mu je omogućilo da prima i dijeli besplatne lijekove lokalnom stanovništvu.
- ◆ Prvi članovi Adventističke crkve u Burundiju obratili su se i krstio ih je David E. Delhove u rijeci Kaburantwa, u travnju 1928. godine.
- ◆ Godine 1929. Adventistička crkva u Burundiju, zajedno s drugim vjerama, službeno je priznata proglasom burundijskog kralja.

- ◆ Glavni grad Burundija je Gitega, četvrti najveći grad u zemlji.
- ◆ Službeni jezici Burundija su kirundi, francuski, engleski i svahili.
- ◆ Valuta Burundija je burundijski franak.
- ◆ Nacionalna životinja Burundija je lav.
- ◆ Nacionalna himna Burundija je "Burundi Bwacu" ("Naš Burundi").
- ◆ Susjedi Burundija su Ruanda na sjeveru, Tanzanija na istoku i jugoistoku te Demokratska Republika Kongo na zapadu. Na jugozapadu se nalazi jezero Tanganjika.
- ◆ Etnički sastav Burundija čine osamdeset i pet posto Hutui, četrnaest posto Tutsiji i jedan posto Twai.
- ◆ Burundi je jedna od najsiriromašnijih zemalja na svijetu i jedna od najmanje razvijenih. Ipak, izvješće o svjetskoj sreći iz 2018. godine rangiralo je Burundi kao najsretniju zemlju na svijetu.
- ◆ Samo oko polovine stanovništva Burundija zna čitati i pisati.
- ◆ Burundi je dobio ime po kralju Urundija iz šesnaestog stoljeća, a na mjesnom jeziku kirundi znači "još jedan".
- ◆ Burundi je kolonizirala Njemačka, od 1880-ih do kraja Prvog svjetskog rata, kad je bila prisiljena predati vlast Belgiji.
- ◆ Burundi je stekao neovisnost 1. srpnja 1962. godine i postao ustavna monarhija s kraljem Mwami Mwambutsom IV.
- ◆ Od 1960-ih Burundi je pretrpio česte državne udare i građanske ratove. Trenutno je razmjerno stabilan, s predsjedničkim predstavničkim demokratskim oblikom republike.
- ◆ Burundi je jedna od najmanjih afričkih zemalja, i nema izlaz na more.
- ◆ Izvor rijeke Nil nalazi se u području Bururi u Burundiju.
- ◆ Poljoprivreda je glavna industrijska grana u Burundiju, a najčešće namirnice su slatki krumpir, kukuruz, riža, banane i grašak. Meso je skupo i jede se samo nekoliko puta mjesečno.

- ◆ Bubenjanje je važan dio burundijske kulture. Jedan od tradicionalnih bubnjeva je karjenda, kojem se daju imena poput “donositelj mira” ili “gospodarica zemlje”.
- ◆ Druga tradicijska glazbala koja se koriste u burundskoj glazbi su ikembe (harfa), indonongo (gusle s jednom žicom), umuduri (žičano lučno glazbalo s tikvom na jednom kraju) i inanga (još jedno glazbalo slično harfi).
- ◆ Nogomet je omiljen sport u Burundiju, kao i košarka, atletika i borilačke vještine.
- ◆ Ljudi u Burundiju su izvrsni pripovjedači koji kroz priče, poeziju i pjesme prenose povijest i životne pouke. “Kivivuga amazina” je natjecanje u poeziji za stočare, u kojem pokušavaju nadmašiti jedni druge u smišljanju pjesama o tome koliko su nenadmašni.
- ◆ Divlje životinje u Burundiju uključuju antilope, pavijane, bivoje, krokodile, nilske konje, leoparda, lavove i bradavičaste svinje, iako u zemlji zbog krivolova više nema slonova.
- ◆ Očekivani životni vijek u Burundiju iznosi šezdeset i šest godina za muškarce i oko sedamdeset godine za žene.

Demokratska Republika Kongo

- ◆ Demokratska Republika Kongo ima 2.388 crkava, 1939 zajednica i 1.780.124 adventističkih vjernika. Sa stanovništvom od 102.263.000 ljudi to je jedan član crkve na svakog sto trideset i jednog stanovnika Konga.
- ◆ Crkvu u Demokratskoj Republici Kongo čine Istočna kongoanska, Sjeveroistočna kongoanska i Zapadna kongoanska unija misija.
- ◆ Godine 2021. procijenjeno je da je 95,4 posto stanovnika Demokratske Republike Kongo kršćansko, 2,6 posto pripadnika tradicionalnih vjera, 1,5 posto muslimana, a samo 0,5 posto pripadalo je nekoj drugoj ili nijednoj religiji.
- ◆ Misija Musofu u Zambiji, blizu granice s Kongom, osnovana je 1917. godine, a otvaranje škole privuklo je stotinu i tride-

set mladih Kongoanaca koji su pješačili kroz šumu iz Konga kako bi pohađali školu. Jedan od njih, Matthew Chiwanga, postao je propovjednik.

- ◆ Godine 1919. poglavica Nshikala u Mwilambweu dodijelio je zemlju misionaru S. M. Konigmacheru, a misija Songa osnovana je 1921. godine. Zahvaljujući evangeliziranju od vrata do vrata, četvero mladih ljudi se te godine obratilo.
- ◆ Zbog nestabilnosti uzrokovane borbama za neovisnost i ratovima koji su uslijedili, mnogi strani misionari morali su napustiti zemlju, a Kongoanci su morali preuzeti vođenje posla, često bez ikakve pripreme.
- ◆ Budući da u Kongu nije postojalo učilište, kongoanski djelatnici morali su se školovati u Solusiju u Zimbabveu, i u misiji Malamulo u Malaviju.
- ◆ Naposljetku je adventistička crkva u Kongu uspjela otvoriti pet sveučilišta za obuku adventističkih radnika: Lukanga, Phillip Lemon u Lubumbashiju, Adventističko sveučilište Konga u Kinšasi, Adventističko sveučilište u Gomi i Adventističko sveučilište u Kanangi.
- ◆ Demokratska Republika Kongo također se naziva Kongo-Kinšasa, kako bi se razlikovala od Republike Kongo, koja se često naziva Kongo-Brazzaville. Velika rijeka Kongo razdvaja te dvije države.
- ◆ Glavni grad Kinšasa nije samo najveći grad u zemlji, već i jedan od najnaseljenijih gradova u Africi.
- ◆ Službeni jezik je francuski, ali se priznaju i nacionalni jezici kituba, lingala, svahili i tšiluba.
- ◆ Valuta države je kongoanski franak.
- ◆ Demokratska Republika Kongo graniči sa Centralnoafričkom Republikom i Južnim Sudanom na sjeveru, Ugandom, Ruandom, Burundijem i Tanzanijom na istoku, Zambijom i Angolom na jugu te Republikom Kongo na zapadu.
- ◆ Nacionalna životinja Demokratske Republike Kongo je leopard.

- ◆ Nacionalna himna Demokratske Republike Kongo je “Debout Congolais” (“Ustani, Kongoanče”).
- ◆ Demokratska Republika Kongo je druga najveća zemlja na afričkom kontinentu s više od dvije stotine različitih etničkih skupina. Najveće skupine su Luba, Kongo i Mongo.
- ◆ Najraniji stanovnici područja koje danas čini Demokratsku Republiku Kongo bili su srednjoafrički skupljači plodova. Narodi Bantu stigli su na to područje prije oko tri tisuće godina.
- ◆ Godine 1885. belgijski kralj Leopold II. proglasio je da osobno posjeduje Kongo, osnivajući Slobodnu Državu Kongo, ali je do 1908. stvarna belgijska vlada preuzela nadzor nad područjem i nazvala ga Belgijski Kongo.
- ◆ Godine 1960. zemlja je stekla neovisnost, a načelnik stožera njihove vojske, Joseph Mobutu, preuzeo je vlast i preimeno-
vao zemlju u Zair. Kad je izgubio vlast, 1997. godine, zemlja je preimenovana u Demokratsku Republiku Kongo.
- ◆ Demokratska Republika Kongo je druga najveća zemlja u Af-
rici po površini, i četvrta po broju stanovnika, nakon Nigeri-
je, Etiopije i Egipta.
- ◆ Oko devedeset i sedam posto desetogodišnjaka u državi ne-
ma osnovne vještine čitanja i pisanja.
- ◆ Divlje životinje koje se nalaze u zemlji uključuju lavove, anti-
lope, bivole, geparde, žirafe i hijene. U rijekama i jezerima
se mogu naći nilski konji i krokodili.
- ◆ Ugrožene životinje u zemlji uključuju bonobe, čimpanze, slo-
nove i gorile.
- ◆ U Demokratskoj Republici Kongo vade se i izvoze dijamanti,
bakar, kobalt, zlato, cink, ugljen i nafta.
- ◆ Demokratska Republika Kongo je velika zemlja koja uključuje
prašume, močvare, visoravni, ravnice i planine.
- ◆ Većina stanovništva u zemlji bavi se poljoprivredom. Uzgaja-
ju manioku, slatki krumpir, taro, jam, trputac, bamiju, rajči-
ce, grah, kavu, kukuruz, kikiriki i rižu.

- ◆ Piletina i kozje meso glavni su izvor bjelančevina za stanovništvo, ali budući da su skupi, jedu se samo u posebnim prigodama.
- ◆ Nacionalno jelo u zemlji je “poulet à la Moambé” (piletina moambe) — piletina u umaku moambe, koji se pravi od palmnog ulja i kikirikija.
- ◆ Nogomet je najomiljeniji sport u zemlji. Česti su i košarka, atletika, odbojka i boks.
- ◆ Tradicionalna narodna glazbala koja se često sviraju su ksilofon i mvet (bambusova cijev s četiri ili pet žica i do tri rezonatora od tikve).
- ◆ Rijeka Kongo najdublja je rijeka na svijetu, a na nekim mjestima doseže dubinu do 220 metara.

Kenija

- ◆ Kenija ima 7.804 crkve, 3.910 malih skupina i 1.169.754 adventističkih vjernika. Sa stanovništvom od 73.244.000, to znači da na svaka šezdeset i tri stanovnika Kenije dolazi jedan član Adventističke crkve.
- ◆ Adventističku crkvu u Keniji čine unije Istočnokenijska i Zapadnokenijska konferencija.
- ◆ Kršćani čine 85,5 posto stanovništva Kenije. Islam primjenjuje jedanaest posto stanovništva.
- ◆ Prvi adventistički misionari došli su u Britansku Istočnu Afriku (današnju Keniju) 1906. godine. Peter Nyambo, Arthur Carscallen i njegova supruga Hellen Thompson osnovali su misiju Gendia na istočnoj obali Viktorijinog jezera i započeli rad među narodom Luo.
- ◆ Južnoafrički farmer po imenu David Sparrow i njegova obitelj stigli su u Britansku Istočnu Afriku u prosincu 1911. godine kako bi obrađivali visoravan Uasin Gishu. Postali su prvi bijeli adventisti u tom području koji nisu bili zaposleni kao misionari.

- ◆ Obitelj Sparrow širila je evanđeosku poruku među narodom Nandi, kao i među europskim doseljenicima koji su govorili afrikaans i engleski te obrađivali zemljište u toj visoravni.
- ◆ Strogi zakoni zabranjivali su društveno miješanje Europljana i Afrikanaca, ali Adventistička crkva i škola osnovane su u Kaigatu, unutar rezervata Nandi, 1933. godine, te su im se povremeno u bogoslužjima pridruživali i drugi europski adventisti.
- ◆ Godine 1921. su se dr. Alex George Madgwick i njegova supruga Vera naselili u misiji Kanyadoto kako bi započeli prvi adventistički zdravstveni rad u Keniji. Radili su u teškim uvjetima, obavljajući operacije na kuhinjskom stolu u kolibi od blata, sterilizirajući kirurške instrumente na otvorenoj vatri u limenkama za kerozin.
- ◆ Glavni grad Kenije je Nairobi. Naziv dolazi iz masajske riječi za "hladnu vodu."
- ◆ Kenija je dobila ime po planini Kenya. Vjerojatno dolazi iz jezika kikuyu i kamba, i znači "Božje mjesto odmora."
- ◆ Planina Kenya je ugasli vulkan i druga najviša planina u Africi, s visinom od 5.199 metara.
- ◆ Službeni jezici u Keniji su svahili i engleski. Većina Kenijaca govori i engleski i svahili, kao i neki treći jezik, jer Kenija ima više od šezdeset plemenskih jezika.
- ◆ U Keniji postoje najmanje četrdeset i dvije različite etničke skupine.
- ◆ Novčana valuta Kenije je kenijski šiling.
- ◆ Kenija graniči s pet zemalja: Sudanom na sjeverozapadu, Etiopijom na sjeveru, Somalijom na istoku, Ugandom na zapadu, Tanzanijom na jugu i Indijskim oceanom na jugoistoku. Najduža granica je s Etiopijom, dugačka više od 867 kilometara.
- ◆ Nacionalna životinja Kenije je lav.
- ◆ Nacionalna himna je "Ee Mungu Nguvu Yetu" ("O, Bože svega stvorenja"), temeljena na tradicionalnoj kenijskoj narodnoj pjesmi.

- ◆ Kenijsko geslo je “Harambee” (“Povucimo svi zajedno”).
- ◆ Kenija je jedno od najpopularnijih odredišta za safarije. Mili-juni ljudi posjećuju kenijsku savanu svake godine kako bi vidjeli geparde, slonove, žirafe, nilske konje, lavove, nosoroge, zebre i mnoge druge životinje.
- ◆ Kenijske vlasti uspostavile su više od pedeset rezervata i par-kova kako bi zaštitile divlje životinje te zemlje od krivolova.
- ◆ Kenija je bila kolonija Ujedinjenog Kraljevstva od 1920. do 1963. godine. Od stjecanja neovisnosti, Kenija je unitarna predsjednička republika.
- ◆ “Hakuna Matata” je izraz na svahiliju koji znači “nema pro-blema”. Kenijci se obično ne uzrujavaju zbog nečega što ne mogu promijeniti.
- ◆ Prva Afrikanka koja je osvojila Nobelovu nagradu za mir bila je Wangari Muta Maathai, kenijska ekološka, društvena i po-litička aktivistica. Osvojila ju je 2004. godine za doprinos održivom razvoju, demokraciji i miru. Ona je osnovala pokret Zeleni pojas, koji je zasadio više od pedeset i jedan milijun stabala diljem Kenije.
- ◆ Gotovo sedamdeset i pet posto svih osvajača zlatnih medalja u trčanju na duge staze dolazi iz Kenije. Trenutni svjetski rekorder u maratonu je Kelvin Kiptum, a muškarci sa slje-dećih pet najbržih vremena su svi redom Kenijci.
- ◆ Velika tektonska rasjelina (Great Rift Valley) prolazi kroz Ke-niju od sjevera do juga.
- ◆ Najduža rijeka u Keniji je Tana, duga oko tisuću kilometara.
- ◆ Viktorijino jezero, koje dijele Kenija, Uganda i Tanzanija, naj-veće je tropsko jezero na svijetu i drugo po veličini slatko-vodno jezero.
- ◆ Glavna gospodarska grana u Keniji je poljodjelstvo. Kenija je jedan od vodećih svjetskih izvoznika kave, čaja i rezanog cvijeća (posebice ruža i krizantema).
- ◆ Osnovne namirnice u Keniji su kukuruz, proso, sirak i grah, kao i povrće i voće.

- ◆ Uobičajena jela uključuju ugali, tradicionalnu kašu od kukuruznog brašna; sukuma wiki, raštiku kuhanu s lukom i začinicima; nyama choma ili pečeno meso; kachumbari, salsa od nasjeckanog luka, rajčica i paprike; githeri, vegetarijanski gulaš od kukuruza i graha; vibibi, palačinke od kokosa i riže; pilau, začinjeno jelo od riže; i chapati, tanki kruh od brašna, ulja, vode i soli pečen na otvorenoj vatri.

Tanzanija

- ◆ Tanzanija ima 4.453 crkve, 2.774 malih skupina i 1.009.355 adventističkih vjernika. Sa stanovništvom od 67.438.000, to znači jedan član Adventističke crkve na svakih šezdeset i sedam stanovnika.
- ◆ Adventistička crkva u Tanzaniji sastoji se od Unije konferencija sjeverne Tanzanije i Unije misija južne Tanzanije.
- ◆ Godine 2020. procijenjeno je da je 63,1 % stanovnika Tanzanije kršćanske vjere, 34,1 % muslimanske, 1,2 % pripada tradicionalnim vjerovanjima, a 1,6 % ima neku drugu vjeru ili nisu religiozni.
- ◆ Prvi misionari na području koje će kasnije postati Tanzanija bili su Nijemci A. C. Enns i Johannes Ehlers, koji su stigli 1903. godine. Enns je bio vrtlar, a Ehlers je radio kao soboslikar za Adventističku crkvu u Njemačkoj.
- ◆ Enns i Ehlers su bili zaručeni, ali su morali ostaviti svoje zaručnice u Njemačkoj kad su otputovali u Afriku.
- ◆ U studenom 1903. godine poslali su poruku da su sretno stigli i da im je njemački guverner dodijelio područje Južni Pare za rad. U Giti su od poglavice Sekimange kupili deset hektara zemlje za stotinu njemačkih rupija.
- ◆ Prve adventističke misije — Friedenstal (Mamba), Kihurio i Suji — osnovane su u pokrajini Pare.
- ◆ Neposredno prije Prvog svjetskog rata misionari H. Kotz i Petro Risase dovršili su prijevod Novog zavjeta na lokalni jezik Času.

- ◆ Glavni grad Tanzanije je Dodoma. Najveći grad, te bivši glavni grad, je Dar es Salaam s oko sedam milijuna stanovnika.
- ◆ Službeni jezici Tanzanije su svahili i engleski.
- ◆ Valuta Tanzanije je tanzanijski šiling.
- ◆ Tanzanija graniči s Ugandom, Viktorijinim jezerom i Kenijom na sjeveru; Indijskim oceanom na istoku; Mozambikom, jezerom Njasa, Malavijem i Zambijom na jugu i jugozapadu; te jezerom Tanganjika, Burundijem i Ruandom na zapadu.
- ◆ Nacionalna životinja Tanzanije je žirafa, nacionalni cvijet je afrički klinčić, a nacionalni simbol je uhuru — petrolejska baklja koja znači slobodu i svjetlost.
- ◆ Nacionalna himna Tanzanije je "Mungu ibariki Afrika" ("Bože, blagoslovi Afriku").
- ◆ Tanzanija ima oko stotinu dvadeset i pet etničkih skupina. Najveće su Sukuma, Nyamwezi, Chagga i Haya, svaka s više od milijun pripadnika. Postoje značajne manjine indijskog, kineskog i arapskog podrijetla.
- ◆ Tanzanija je najveća zemlja u istočnoj Africi i uključuje otoke Unguja (Zanzibar), Pemba i Mafia. Unguja je najveći tanzanijski otok.
- ◆ Planina Kilimandžaro, uspavani vulkan, najviša je točka u Africi, s visinom od 5.895 metara, i najviša samostojeća planina na svijetu. Okružena je s tri velika afrička jezera: Viktorijinim jezerom na sjeveru, jezerom Tanganjika na zapadu i jezerom Njasa na jugozapadu.
- ◆ Postoji osam planinarskih ruta na Kilimandžaro, a uspon do vrha obično traje oko tjedan dana. Među penjače primaju i djecu stariju od deset godina.
- ◆ Dogovoreni brakovi još se uvijek sklapaju u mnogim tanzanijskim obiteljima.
- ◆ Najveći preostali broj slonova nalazi se u rezervatu Selous, ali su i dalje ugroženi zbog krivolova poradi slonovače.
- ◆ Nacionalni park Gombe Stream u Keniji poznat je po istraživanjima čimpanzi, koje je tamo provodila slavna zoologinja Jane Goodall.

- ◆ Tanganjika i Zanzibar postale su neovisne 1960-ih, a 1964. spojile su se i oblikovale Tanzaniju.
- ◆ Tanzanija je najveći svjetski proizvođač klinčića.
- ◆ Najstarija ljudska naselja na svijetu pronađena su u klancu Olduvai u sjevernoj Tanzaniji. To se područje često naziva “kolijevkom civilizacije”.
- ◆ Tanzanit je dubokoplavi dragi kamen, otkriven 1967. godine, i nalazi se isključivo u Tanzaniji.
- ◆ Masajska kultura i tradicija mogu se vidjeti na sjeveru zemlje, oko Arushe. Masajske kuće (manjata) grade se od drveta, kravlje balege i blata. Zajednica kuća naziva se boma.
- ◆ Samo 73 % žena i 83 % muškaraca u Tanzaniji zna čitati i pisati.
- ◆ Gotovo polovica stanovništva Tanzanije mlađa je od petnaest godina.
- ◆ Gospodarstvo se većinom oslanja na poljoprivredu — uzgajaju se banane, grah, kasava, kukuruz, slatki krumpir te čaj i kava.
- ◆ Tanzanijska kuhinja temelji se na povrću, voću i začinima poput cimeta, korijandera, klinčića i kima. U mnogim jelima koristi se kokosovo mlijeko.
- ◆ Omiljena tanzanijska jela uključuju “wali na nazi” — rižu kuhanu u kokosovom mlijeku, mandazi — mekane pržene kruščiće koji se jedu kao užina ili s umakom, ndizi kaanga — pržene banane, mshikaki — mariniranu govedinu, ovčetinu ili kozje meso na ražnjiću, ugali — kašu od kukuruznog brašna.
- ◆ Najpopularniji sportovi u Tanzaniji su nogomet i boks.

